

DECIZIE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Oleg Sternioală

Judecătorii

Ala Cobăneanu, Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu, Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Natalia Artiomova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii municipale de gestionare a fondului locativ nr. 15 împotriva Valentinei Artiomova, Olgăi Artiomova și Nataliei Artiomova, intervenient accesoriu Societatea pe acțiuni „Termoelectrică” cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică consumată, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Întreprinderea municipală de gestionare a fondului locativ nr. 15, a fost casată hotărârea Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău din 03 iunie 2016 și a fost emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 09 iulie 2015, ÎMGFL nr. 15 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolai Artiomov, Valentinei Artiomova, Olgăi Artiomova și Nataliei Artiomova, intervenient accesoriu SA „CET nr. 2” cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică consumată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în baza contului personal deschis la ÎMGFL nr. 15 pe numele pârâților, SA „CET nr. 2” a livrat energie termică.

A menționat că, pârâții nu au achitat serviciile prestate, acumulând la 01 martie 2015 o datorie pentru energia termică consumată în mărime de 3728,29 de lei.

A susținut că, conform pct. 10, 17 și 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002 și art. 59 și 60 din Codul cu privire la locuințe, proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp serviciile locative-comunale, inclusiv consumul de energie termică.

Solicită încasarea în mod solidar din contul lui Nicolai Artiomov, Valentinei Artiomova, Olgăi Artiomova și Nataliei Artiomova în beneficiul ÎMGFL nr. 15 a datoriei pentru energia termică consumată în sumă de 3728,29 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei ÎMGFL nr. 15 a depus cerere de concretizare a cerințelor, indicând că, conform extrasului din fișa de locuințe nr. 402409, în apartamentul nr. 40 din str. Suceava,152, mun. Chișinău sunt înregistrați Valentina Artiomova, Olga Artiomova și Natalia Artiomova, iar Nicolai Artiomov este decedat, fapt confirmat prin certificatul de deces nr. 1406156 din 14 aprilie 2016.

Astfel, solicită încasarea în mod solidar de la Valentina Artiomova, Olga Artiomova și Natalia Artiomova în beneficiul ÎMGFL nr. 15 a datoriei pentru energia termică consumată în sumă de 3728,29 de lei pentru perioada noiembrie 2012 – februarie 2015 și a taxei de stat în sumă de 270 de lei.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 03 iunie 2016 a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017 a fost admis apelul declarat de către ÎMGFL nr. 15, a fost casată integral hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă și au fost încasate de la Valentina Artiomova, Olga Artiomova și Natalia Artiomova în beneficiul ÎMGFL nr.15 datoria în sumă de 3728,29 de lei, taxa de stat pentru cererea de chemare în judecată în sumă de 270 de lei și taxa de stat pentru depunerea cererii de apel în sumă de 202,50 de lei.

La data de 30 ianuarie 2018, Natalia Artiomova a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului indică faptul că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece a fost emisă cu încălcarea esențială a normelor de drept material și, anume, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și au fost interpretate în mod eronat prevederile art. 3 alin. (1) și 25 ale Legii serviciilor publice de gospodărie comunală și ale pct. 17 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002.

Menționează că, din momentul deconectării apartamentului de la sistemul centralizat de încălzire și livrare a apei calde și instalării în apartament a sistemului de încălzire autonomă – anul 2002, nu beneficiază de aceste servicii.

Sușține că, în speță, nu sunt întrunite cele trei condiții cumulative necesare pentru calcularea a 10-20% pentru energia termică, prevăzute de Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, iar intimata nu a prezentat probe, prin care să confirme existența pierderilor normative de energie termică.

Afirmă că, pentru deservirea echipamentului tehnic și deservirea blocului achită o plată lunară, mai mult, etajul tehnic nu este dotat cu coloane de încălzire, iar în scările blocului, acestea sunt deconectate.

Invocă faptul că, apartamentul său se află la ultimul etaj și lipsesc coloane de încălzire tranzitorii.

Relevă că, instanța de apel, la soluționarea cauzei, nu a aplicat prevederile pct. 8¹ și 8⁶ din anexa nr. 7 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și

achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă.

Mai relevă că, conform pct. 8⁶ alin. (1) din anexa nr. 7 la Regulamentul enunțat, în cazul în care în blocul locativ nu există încăperi tehnice (etaje tehnice și subsoluri), iar în apartament (încăperile locuibile în cămine) deconectat de la sistemul centralizat de încălzire nu există coloane de încălzire tranzitorii, începând cu 01 iunie 2016, consumatorul va achita plata pentru încălzirea încăperilor deconectate, stabilită în pct. 8, 8¹-8³, în mărime de 5% din costul energiei termice, calculate pentru un metru pătrat al apartamentului (încăperii locuibile în cămine). Astfel, obligația de a achita plata pentru încălzirea încăperilor deconectate, în cazul în care în apartamentul deconectat de la sistemul centralizat de încălzire nu există coloane de încălzire tranzitorii, a apărut doar din 01 iunie 2016.

Menționează că, ÎMGFL nr. 15 nu a înaintat careva pretenții pecuniare în privința achitării serviciului de încălzire pînă în anul 2013, însă în cererea de chemare în judecată solicită încasarea datoriilor pentru perioada martie 2002 – februarie 2015, fără a prezenta probe care confirmă formarea datoriei în anul 2002. Mai mult ca atît, a fost omis termenul de prescripție extinctivă prevăzut în art. 267 alin. (1) din Codul civil.

Notează că, din momentul instalării altei surse de încălzire - anul 2002, niciodată nu a recunoscut datoriile pretinse de ÎMGFL nr. 15 și nu a achitat careva sume de bani. Astfel, consideră că, ÎMGFL nr. 15 nu este în drept să pretindă încasarea unei datorii formate timp de 14 ani.

Declară că, intimata nu a prezentat acte, care conțin metoda de calcul utilizată în privința pretensei datorii, încălcînd, astfel, procedura de calculare și distribuire a plăților stabilită în anexa nr. 7 la Regulament.

Prin referința depusă la 30 martie 2018 SA „Termoelectrica” a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 18 aprilie 2018 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Înaintînd prezenta cerere de chemare în judecată, care a fost concretizată, ÎMGFL nr. 15 a solicitat încasarea în mod solidar de la Valentina Artiomova, Olga Artiomova și Natalia Artiomova în beneficiul ÎMGFL nr. 15 a datoriei pentru energia termică consumată în sumă de 3728,29 de lei pentru perioada noiembrie 2012 – februarie 2015 și a taxei de stat în sumă de 270 de lei.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către ÎMGFL nr. 15, a ajuns la concluzia temeiniciei acestuia, casând integral hotărârea primei instanțe și pronunțând o nouă hotărâre, prin care a admis acțiunea și a încasat de la Valentina Artiomova, Olga Artiomova și Natalia Artiomova în beneficiul ÎMGFL nr.15 datoria în sumă de 3728,29 de lei, taxa de stat pentru cererea de chemare în judecată în sumă de 270 de lei și taxa de stat pentru depunerea cererii de apel în sumă de 202,50 de lei.

Din materialele dosarului rezultă că, recurenta Natalia Artiomova, fiind prezentă atât în ședința de judecată a primei instanțe, cât și în ședința de judecată a instanței de apel, nu a invocat omiterea de către intimată a termenului de prescripție extinctivă, care a curs în favoarea sa.

Doar declarând recurs împotriva deciziei instanței de apel, recurenta a invocat scurgerea termenului de prescripție de 3 ani, în interiorul căruia intimata-reclamanta poate să-și apere drepturile sale.

Conform art. 267 alin. (1) din Codul civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Conform art. 271 alin. (1) din Codul civil, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă pînă la încheierea dezbaterilor în fond. În apel sau în recurs, prescripția poate fi opusă de îndreptățit numai în cazul în care instanța se pronunță asupra fondului.

În contextul normei de drept citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, persoana în favoarea căreia a curs prescripția, este în drept să invoce expirarea termenului acesteia inclusiv și în cererea de recurs, chiar dacă nu a invocat-o anterior în prima instanță sau în instanța de apel, la judecarea recursului, instanța de recurs pronunțându-se și asupra fondului cauzei.

Dat fiind faptul că, speța ridică chestiuni noi în fața instanței ierarhic superioare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a trimite cauza spre rejudecare în instanța de apel.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel și de a trimite cauza spre rejudecare în instanța de apel.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând cauza, să emită o hotărâre legală și întemeiată, respectând dreptul garantat al părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Natalia Artiomova.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii municipale de

gestionare a fondului locativ nr. 15 împotriva Valentinei Artiomova, Olgăi Artiomova și Nataliei Artiomova, intervenient accesoriu Societatea pe acțiuni „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică consumată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Mariana Pitic